

Rozdział II. Ćwiczenia praktyczne

1. Kazusy

Kazus 1.

Sąd Okręgowy uznał Jerzego K. za winnego tego, że wziął udział w pobiciu Sylwestra R., następstwem czego była śmierć pokrzywdzonego i na podstawie art. 158 § 3 KK skazał go na karę 7 lat pozbawienia wolności.

W uzasadnieniu wyroku sąd stwierdził, że nie dał wiary wyjaśnieniom oskarżonego, który zaprzeczał swojemu udziałowi w pobiciu. Sprawstwo jego ustalił na podstawie zeznań naocznych świadków: Jadwigi S. ze śledztwa i z rozprawy oraz Marka T. ze śledztwa, podając powody tej oceny. Marek T. nie został przesłuchany na rozprawie, gdyż nie stawił się, bowiem, jak ustalono, został aresztowany na terenie Brazylii.

Obrońca Jerzego K. zaskarżył wyrok w całości i na podstawie art. 427 § 2 w zw. z art. 438 pkt 2 i 3 KPK wyrokowi zarzucił:

- 1) *obrazę przepisów postępowania, a mianowicie art. 410 KPK w zw. z art. 167 i art. 177 § 2 KPK oraz w zw. z art. 585 pkt 2 KPK, która miała wpływ na treść wyroku, przez brak przesłuchania świadka Marka T. na rozprawie głównej;*
- 2) *błąd w ustaleniach faktycznych, przyjętych za podstawę orzeczenia, mających wpływ na jego treść poprzez przyjęcie, że zeznania świadków Marka T. i Jadwigi S. zasługują na wiarę.*

Na podstawie art. 427 § 1 i art. 437 § 2 KPK wniósł o uniewinnienie oskarżonego. Oceń zarzuty apelacji.

Kazus 2.

Dariusz G. został skazany za dwa czyny z art. 280 § 2 KK na kary po 4 lata pozbawienia wolności i wymierzono mu karę łączną 6 lat pozbawienia wolności.

Wyrok ten na podstawie art. 444 oraz art. 425 § 1 i 2 KPK zaskarżył w całości obrońca Dariusza G. na jego korzyść.

Na podstawie art. 427 § 2 i art. 438 pkt 2 KPK zarzucił zaskarżonemu wyrokowi: *naruszenie przepisów prawa procesowego, mogące mieć wpływ na treść wydanego orzeczenia, a przede wszystkim: art. 5 § 2, art. 7, art. 410, art. 424 § 1 pkt 1 KPK – wynikające z oparcia wyroku na dowodach dla oskarżonego niekorzystnych, przy jednoczesnym pominięciu dowodów przemawiających na korzyść Dariusza G. – bez należytego przedstawienia takiego stanowiska w uzasadnieniu wyroku.*

Na tej podstawie wniósł o zmianę wyroku przez orzeczenie kary z zastosowaniem pełnej absorpcji.

Uzasadnienie środka odwoławczego podnosi tylko okoliczności związane z zachowaniem skazanego w areszcie śledczym.

Oceń zarzuty apelacji.

Kazus 3.

Jarosław S. został uznany za winnego tego, że działając wspólnie i w porozumieniu z Janem Z. oraz Piotrem K., grożąc Ireneuszowi K. pobiciem, doprowadzili go do niekorzystnego rozporządzenia własnym mieniem w kwocie 50 tys. zł i za to skazany został na podstawie art. 282 KK na karę 4 lat pozbawienia wolności.

W uzasadnieniu wyroku Sąd Okręgowy stwierdził, że ustalenia faktyczne poczynił na podstawie zeznań pokrzywdzonego oraz częściowo wyjaśnień oskarżonego, który przyznał się do winy, jednak pewne istotne okoliczności zdarzenia zataił.

Apelację złożył obrońca Jarosława S., który zaskarżył wyrok w części dotyczącej orzeczenia o karze i zarzucił: *obrazę prawa materialnego, a mianowicie art. 60 § 3 KK przez niezastosowanie nadzwyczajnego złagodzenia kary w sytuacji, gdy oskarżony ujawnił w toku śledztwa informacje dotyczące osób uczestniczących w popełnieniu przestępstwa oraz wszystkie znane mu istotne okoliczności jego popełnienia.*

W konkluzji obrońca wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku i zastosowanie nadzwyczajnego złagodzenia kary na podstawie art. 60 § 6 KK i stosując art. 60 § 6 pkt 2 KK, wymierzenie oskarżonemu stosownej kary grzywny.

Oceń zarzut apelacji.

Kazus 4.

Krzysztof B. został uznany za winnego dokonania napadu rabunkowego przy posługiwaniu się bronią palną i skazany za czyn z art. 280 § 2 KK na karę 7 lat pozbawienia wolności.

Obrońca oskarżonego zaskarżył wyrok w całości i zarzucił:

- 1) *błąd w ustaleniach faktycznych, przyjętych za podstawę wyroku, mający wpływ na jego treść przez przyjęcie, że oskarżony posługiwał się bronią palną;*
- 2) *rażącą surowość wymierzonej kary pozbawienia wolności wskutek niezasadnego przyjęcia, iż oskarżony dopuścił się rozboju kwalifikowanego z art. 280 § 2 KK.*

W konkluzji obrońca wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku przez zakwalifikowanie czynu z art. 280 § 1 KK i wymierzenie kary w ramach ustawowego zagrożenia za to przestępstwo.

Oceń apelację.

Kazus 5.

Olgierd W. oskarżony został o to, że działając z zamiarem pozbawienia życia Cecylii S., wielokrotnie uderzał i kopał ją po całym ciele, powodując obrażenia skutkujące jej zgonem, tj. o czyn z art. 148 § 1 KK.

Sąd Okręgowy w ramach zarzuconego czynu Olgierda W. uznał za winnego, że pobił Cecylię S., wielokrotnie uderzając ją i kopiąc po całym ciele, czego następstwem była jej śmierć i czyn ten zakwalifikował z art. 158 § 3 KK i wymierzył mu karę 8 lat pozbawienia wolności.

Wyrok ten został zaskarżony w całości na niekorzyść oskarżonego przez pełnomocnika oskarżyciela posiłkowego, który zarzucił: *błąd w ustaleniach faktycznych, przyjętych za podstawę wyroku, mający wpływ na jego treść przez przyjęcie, iż oskarżony nie miał zamiaru pozbawienia życia, a skutek w postaci śmierci pokrzywdzonej objęty był nieumyślnością i wniósł o: zmianę zaskarżonego wyroku przez przyjęcie, iż Olgierd W. działał z zamiarem pozbawienia życia pokrzywdzonej, zakwalifikowanie czynu z art. 148 § 1 KK i wymierzenie kary 25 lat pozbawienia wolności.*

Oceń apelację.

Kazus 6.

Wobec Magdaleny P. zapadł wyrok łączny obejmujący skazania dwoma prawomocnymi wyrokami na kary po 2 lata pozbawienia wolności i orzeczono karę łączną w wysokości 3 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności.

Wyrok ten w całości zaskarżyła obrońca skazanej i na podstawie art. 438 pkt 4 KPK zarzuciła: *obrazę przepisów prawa materialnego, polegającą na orzeczeniu rażąco niewspółmiernie surowej kary pozbawienia wolności, oscylującej w górnej granicy ustawowego zagrożenia, wynikającego z dyspozycji art. 86 § 1 KK, pomimo istnienia okoliczności przemawiających za złagodzeniem orzeczonej kary łącznej*, i wniosła o zmianę zaskarżonego wyroku przez złagodzenie kary łącznej.

Oceń zakres zaskarżenia i zarzut zawarty w apelacji.

Kazus 7.

Sąd skazał Czesława M. za popełnienie rozboju z posłużeniem się bronią palną, tj. za czyn z art. 280 § 2 KK.

Obrońca oskarżonego zaskarżył wyrok w części i zarzucił wyrokowi *obrazę przepisów postępowania mającą wpływ na treść orzeczenia*, gdyż z materiału dowodowego wynika, że oskarżony posłużył się plastikową atrapą broni i wniósł o zakwalifikowanie czynu z art. 280 § 1 KK, ewentualnie o uchylenie wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania.

Czy obrońca sformułował właściwy zarzut i wniosek oraz czy prawidłowo określił zakres zaskarżenia?

Kazus 8.

Obrońca w zażaleniu na postanowienie o zastosowaniu tymczasowego aresztowania zarzucił *obrazę art. 249 § 1 KPK przez brak dowodów wskazujących na duże prawdopodobieństwo, że podejrzany popełnił przestępstwo*, dlatego wniósł o zmianę zaskarżonego postanowienia i zastosowanie środka zapobiegawczego w postaci dozoru policji i poręczenia majątkowego.

Oceń wniosek obrońcy.

Kazus 9.

Sąd uznał oskarżonego za winnego czynu z art. 280 § 1 KK w zw. z art. 64 § 1 KK popełnionego 6.5.2013 r. i wymierzył mu karę 3 lat pozbawienia wolności, na mocy tych samych przepisów.

W uzasadnieniu sąd ustalił, że oskarżony został warunkowo przedterminowo zwolniony w dniu 9.5.2008 r. po odbyciu kary 7 miesięcy pozbawienia wolności za czyn z art. 278 § 1 KK. Z treści odpisu postanowienia o warunkowym przedterminowym zwolnieniu skazanego, dołączonego do akt sprawy, wynika, że został on warunkowo przedterminowo zwolniony 3.5.2008 r.

Jakie zarzuty i wnioski powinien postawić obrońca w apelacji?

Kazus 10.

Sąd skazał oskarżonego za popełnienie rozboju i ustalił, że czynu tego dokonał, posługując się nożem, tj. czynu z art. 280 § 2 KK.

Obrońca w apelacji zarzucił wyrokowi:

- 1) *obrazę prawa materialnego, tj. bezzasadne uznanie, że oskarżony popełnił czyn z art. 280 § 2 KK;*

- 2) *błąd w ustaleniach faktycznych polegający na przyjęciu posłużeniem się nożem przez oskarżonego, zaś w uzasadnieniu apelacji napisał, że sąd poczynił prawidłowe ustalenia, co do stanu faktycznego sprawy.*

Oceń stanowisko obrońcy.

Kazus 11.

Sąd skazał oskarżonego za zabójstwo z art. 148 § 1 KK na karę 8 lat pozbawienia wolności, orzekając jej wykonanie w systemie terapeutycznym.

Obrońca w apelacji, zaskarżając wyrok w całości, zarzucił temu wyrokowi obrazę prawa materialnego z art. 60 § 2 KK przez jego niezastosowanie.

Oceń zarzut obrońcy oraz zakres zaskarżenia.

Kazus 12.

Sąd skazał oskarżonego za czyn z art. 280 § 1 i art. 193 KK w zw. z art. 11 § 2 KK na karę 4 lat pozbawienia wolności.

Obrońca zaskarżył wyrok w części dotyczącej wymiaru kary i wniósł o jego zmianę poprzez wymierzenie kary pozbawienia wolności, z warunkowym zawieszeniem wykonania oraz o zasądzenie wynagrodzenia za obronę z urzędu, bowiem nie zostało ono uregulowane przez oskarżonego.

W uzasadnieniu obrońca napisał, że brak jest podstaw do uznania winy oskarżonego w zakresie przypisanym przez sąd, a co najwyżej z art. 158 § 1 KK.

Oceń stanowisko obrońcy. Czy na rozprawie apelacyjnej obrońca może zaskarżyć wyrok w całości?

Kazus 13.

Sąd skazał oskarżonego za zbrodnię popełnioną w maju 2015 r. z art. 148 § 1 i art. 280 § 2 KK w zw. z art. 11 § 2 KK na karę 16 lat pozbawienia wolności, zaś na mocy art. 40 § 2 KK orzekł środek karny w postaci pozbawienia praw publicznych na okres 15 lat, ustalając, że oskarżony, dokonując zabójstwa pokrzywdzonego, działał w wyniku motywacji zasługującej na szczególne potępienie.

Prokurator wniósł o orzeczenie wobec oskarżonego kary 25 lat pozbawienia wolności.

Jakiej treści zarzut powinien sformułować obrońca w apelacji, co do kary i środka karnego?

Kazus 14.

Sąd skazał oskarżonego za zbrodnię z art. 280 § 2 KK na karę 3 lat pozbawienia wolności.

Obrońca zaskarżył wyrok w całości, zarzucając:

- 1) *obrazę przepisów postępowania przez brak przytoczenia w uzasadnieniu okoliczności, które sąd miał na względzie przy wymiarze kary, w zakresie wystarczającym do oceny jej słuszności;*
- 2) *rażącą niewspółmierność surowości kary z pominięciem przesłanek z art. 54 § 1 KK.*

Oceń stanowisko obrońcy.

Kazus 15.

Sąd skazał oskarżonego za czyn z art. 148 § 1 KK w zw. z art. 31 § 2 KK, na karę 10 lat pozbawienia wolności.

Sąd ustalił, że oskarżony nadużywał alkoholu, narkotyków i obwiniał pokrzywdzonego ojca, który także wcześniej nadużywał alkoholu, o wszelkie niepowodzenia życiowe, wszczywał awantury, bił ojca. W dniu zdarzenia wszczął awanturę, zdemolował

mieszkanie. W jej trakcie bił ojca, który zmarł w wyniku odniesionych obrażeń. W trakcie awantury ojciec był spokojny.

Obronca zarzucił wyrokowi błąd w ustaleniach faktycznych, polegający na błędnym przyjęciu, że oskarżony nie działał w stanie gwałtownego wzburzenia usprawiedliwionego okolicznościami i wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku przez zmianę kwalifikacji prawnej czynu, na czyn z art. 148 § 4 KK w zw. z art. 31 § 2 KK, względnie z art. 156 § 3 KK w zw. z art. 31 § 2 KK oraz o skorzystanie z dobrodziejstwa nadzwyczajnego złagodzenia kary i orzeczenie kary łagodniejszej, ewentualnie o uchylenie wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania.

Oceń apelację obrońcy.

Kazus 16.

Oskarżony został skazany z art. 158 § 1 KK na karę jednego roku pozbawienia wolności.

Z treścią wyroku nie zgodził się obrońca oskarżonego i zaskarżył wyrok w całości na jego korzyść.

Sprawę uchylono i przekazano do ponownego rozpoznania z powodu zaistnienia bezwzględnej przesłanki odwoławczej (brak podpisu jednego z sędziów).

W kolejnym postępowaniu przed sądem I instancji, do sprawy przystąpił oskarżyciel posiłkowy i wniósł o zasądzenie na rzecz pokrzywdzonego kwoty 10 000 zł tytułem naprawienia wyrządzonej szkody.

Sąd wydał wyrok: rok pozbawienia wolności i w trybie art. 46 § 1 KK zasądzenie na rzecz pokrzywdzonego odszkodowania w kwocie 10 000 zł.

Czy obrońca, który tym razem nie kwestionuje ustaleń faktycznych, powinien wyrok zaskarżyć, a jeżeli tak, to w jakim zakresie, jakie powinien postawić zarzuty (zarzut) i wniosek (wnioski)?

Kazus 17.

Oskarżony został skazany z art. 177 § 1 KK na karę roku pozbawienia wolności.

Oskarżyciel posiłkowy wniósł o zasądzenie na jego rzecz odszkodowania w trybie art. 46 § 1 KK w kwocie 5000 zł.

Sąd tego nie uczynił.

Jaki zarzut powinien postawić pełnomocnik oskarżyciela posiłkowego?

Kazus 18.

Andrzej W. został oskarżony o to, że w dniu 10.5.2014 r. w Warszawie przy ul. Elbląskiej w zamiarze pozbawienia życia Sławomira S. zadał mu cios nożem w plecy w okolicę okołokręgosłupową lewą, a następnie kopał go po całym ciele, lecz zamierzonego celu nie osiągnął z uwagi na obronną postawę pokrzywdzonego, powodując u pokrzywdzonego obrażenia ciała w postaci rany kłutej, skutkującej naruszeniem czynności narządu ciała na okres powyżej 7 dni, tj. o czyn z art. 13 § 1 KK w zw. z art. 148 § 1 KK w zb. z art. 157 § 1 KK w zw. z art. 11 § 2 KK.

Sąd Okręgowy w ramach zarzucanego czynu uznał Andrzeja W. za winnego tego, że 10.5.2014 r. w Warszawie na terenie budowy naraził Sławomira S. na bezpośrednie niebezpieczeństwo ciężkiego uszczerbku na zdrowiu w postaci rozległego uszkodzenia rdzenia kręgowego lub jego infekcji i wywołania porażenia dolnej części ciała w ten sposób, że zadał mu cios nożem w okolicę okołokręgosłupową lewą i kopał go po ciele, umyślnie powodując obrażenia w postaci rany kłutej, uszkodzenia mięśni grzbietu, przy czym groził Sławomirowi S. pozbawieniem życia, a groźby te wzbudziły w pokrzywdzonym uzasadnioną obawę spełnienia, co stanowi występki z art. 157 § 1 KK w zb. z art. 160 § 1 KK

w zb. z art. 190 § 1 KK w zw. z art. 11 § 2 KK i za to na podstawie art. 157 § 1 KK w zw. z art. 11 § 3 KK wymierzył Andrzejowi W. karę 2 lat pozbawienia wolności.

Dodatkowe informacje:

- 1) sąd na ostatniej rozprawie uprzedził strony o możliwości zakwalifikowania czynu z art. 157 § 1 KK w zb. z art. 160 § 1 KK w zb. z art. 190 § 1 KK w zw. z art. 11 § 2 KK;
- 2) zdarzenie wywołał pokrzywdzony będący pod wpływem alkoholu;
- 3) pokrzywdzony obrażał oskarżonego i jego żonę;
- 4) oskarżony faktycznie krzyknął do pokrzywdzonego, że jak się nie uspokoi, to go zabije;
- 5) pokrzywdzony po krótkiej przerwie dalej prowokował oskarżonego, który w tym czasie pracował przy przycinaniu papy leżącej na podłodze;
- 6) po zadaniu ciosu pokrzywdzonemu, wezwał pogotowie i zawiadomił Policję.
Zaproponuj treść zarzutów i wnioski.

Kazus 19.

Sąd Okręgowy uznał oskarżonych Jana K. i Roberta S. za winnych tego, że działając wspólnie i w porozumieniu, wzięli udział w pobiciu Jerzego Z., kopiąc go po całym ciele i bijąc rękoma oraz uderzając prętem metalowym, co w rezultacie doprowadziło do zgonu pokrzywdzonego i za czyn z art. 158 § 3 KK w zw. z art. 159 KK i w zw. z art. 11 § 2 KK skazał ich, a na podstawie art. 158 § 3 KK w zw. z art. 11 § 3 KK wymierzył im kary po 5 lat pozbawienia wolności.

W uzasadnieniu wyroku Sąd Okręgowy opisał przebieg zdarzenia, w którym obaj oskarżeni bili pokrzywdzonego i kopali, a ponadto Jan K. bił pokrzywdzonego prętem metalowym po całym ciele tak długo, aż pokrzywdzony zemdłał, czym spowodowali u niego szereg obrażeń, skutkujących zgonem.

Ustalenia faktyczne sąd I instancji poczynił na podstawie zeznań dwóch bezpośrednich świadków zdarzenia, którzy widzieli bicie i kopanie przez dwóch napastników oraz uderzenie jakimś przedmiotem podłużnym przez jednego z napastników. Częściowo ustaleń dokonał na podstawie wyjaśnień oskarżonych. Oskarżeni przyznali się do pobicia pokrzywdzonego, stwierdzili, że Jan K. nie używał metalowego pręta, lecz plastikowej rurki, czemu sąd nie dał wiary.

Mechanizm powstania obrażeń sąd ustalił też na podstawie opinii biegłych z zakresu medycyny sądowej.

Jakie zarzuty i wnioski mogą postawić obrońcy oskarżonych?

Kazus 20.

Sąd Okręgowy uznał Jerzego K. za winnego tego, że wziął udział w pobiciu Sylwestra R., następstwem czego była śmierć pokrzywdzonego i na podstawie art. 158 § 3 KK skazał go na karę 7 lat pozbawienia wolności.

W uzasadnieniu wyroku sąd stwierdził, że nie dał wiary wyjaśnieniom oskarżonego, który zaprzeczył swojemu udziałowi w pobiciu. Sprawstwo oskarżonego sąd ustalił w oparciu o zeznania jedyne go świadka Marka T. ze śledztwa, podając powody tej oceny.

Marek T. nie został przesłuchany na rozprawie, gdyż się nie stawił, bowiem jak ustalono, wyjechał na stałe do Francji.

Sąd nie uwzględnił wniosku oskarżonego i jego obrońcy o ustalenie w drodze wywiadu policyjnego aktualnego miejsca zamieszkania świadka i wezwanie go na termin rozprawy i na podstawie art. 391 § 1 KPK odczytał jego zeznania.

Obrońca postanowił zaskarżyć wyrok. Przedstaw zarzut (zarzuty) i wniosek (wnioski).

Kazus 21.

Wacław B. oskarżony został o dokonanie napadu rabunkowego z bronią w rękę na pracownika banku i kradzież 500 tysięcy złotych na szkodę banku. Pokrzywdzony sporządził portret pamięciowy i na tej podstawie wytypowano oskarżonego. W toku bezpośredniego okazania pokrzywdzony stwierdził, że okazany mu Wacław B. wyglądem, sylwetką, rysami twarzy – przypomina sprawcę i swego rozpoznania jest pewien na 99%. Oskarżony zaprzeczył temu, by brał udział w napadzie.

Sąd Okręgowy na podstawie zeznań jedyne go świadka, którym był pokrzywdzony, uznał oskarżonego za winnego i skazał go z mocy art. 280 § 2 KK na 8 lat pozbawienia wolności.

Obronca skarży ten wyrok. Sporządź zarzut (zarzuty) i wniosek (wnioski).

Kazus 22.

Dariusz H. został skazany za dwa czyny z art. 280 § 2 KK po 3 lata pozbawienia wolności i wymierzono mu karę łączną w rozmiarze 7 lat pozbawienia wolności.

Oskarżony winy nie kwestionował.

Obronca w mowie końcowej wnioskował o wymierzenie za każdy z czynów kary w wysokości najniższego ustawowego zagrożenia i kary łącznej przy zastosowaniu zasady absorpcji.

Jakie powinny być zarzuty (zarzut) i jakie wnioski (wniosek)?

Kazus 23.

Waldemar K. został uznany za winnego tego, że grożąc Jackowi W. pozbawieniem życia trzymanym w rękę nożem, zabrał w celu przywłaszczenia telefon komórkowy o wartości 560 zł i za to na podstawie art. 280 § 2 KK sąd skazał go na karę 4 lat pozbawienia wolności.

Oskarżony przyznał się do wypowiedziania gróźb pozbawienia życia i zaboru mienia, jednak zaprzeczył, aby posługiwał się nożem.

Sąd Okręgowy ustalenia faktyczne poczynił na podstawie zeznań pokrzywdzonego, które uznał za wiarygodne, natomiast odrzucił wyjaśnienia oskarżonego w tej części, w której zaprzeczał, że posługiwał się nożem.

Obronca w mowie końcowej kwestionował wiarygodność zeznań złożonych przez pokrzywdzonego, wskazując na istnienie powodu do zemsty na oskarżonym i uważał, że ustalenia faktyczne należy oprzeć na wyjaśnieniach oskarżonego, gdyż to ten dowód jest wiarygodny.

Jakie w tej sytuacji obrońca powinien postawić zarzuty i wnioski?

Kazus 24.

Wobec Magdaleny P. zapadł wyrok łączny obejmujący skazania dwoma prawomocnymi wyrokami na kary po 2 lata pozbawienia wolności, z tym że jedna z kar była z warunkowym zawieszeniem jej wykonania. Orzeczono karę łączną 3 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności.

Czy obrońca skazanej powinien skarżyć ten wyrok, a jeżeli tak, to jaki postawić zarzut i wniosek?

Kazus 25.

Prokurator oskarżył Jana Nowaka o kradzież pieniędzy w kwocie 500 zł. Sąd uznał oskarżonego za winnego popełnienia czynu z art. 278 § 1 KK i skazał go na karę 3 miesięcy pozbawienia wolności. Obrońca oskarżonego na rozprawie wniósł o zakwalifikowanie

czynu oskarżonego jako wypadku mniejszej wagi z art. 278 § 3 KK i warunkowe umorzenie postępowania.

Jaki obrońca powinien postawić zarzut i wniosek?

Kazus 26.

Sąd skazał Czesława M. za popełnienie rozboju z posłużeniem się bronią palną, tj. za czyn z art. 280 § 2 KK, na karę 5 lat pozbawienia wolności. Przedmiotu przestępstwa nie odnaleziono, a oskarżony twierdził, że posługiwał się plastikową atrapą broni. Pokrzywdzony widział w czasie zdarzenia ten przedmiot, lecz nie miał możliwości rozpoznania, czy to była broń ostra, czy jej imitacja.

Jaki zarzut (zarzuty) powinien postawić skarżący? Sformułuj wniosek (wnioski).

Kazus 27.

Podejrzany Paweł J. stanął pod zarzutem popełnienia kradzieży z włamaniem. Na wniosek prokuratora zastosowano 3-miesięczny środek zapobiegawczy w postaci tymczasowego aresztowania. Zażalenie wnieśli podejrzany i jego obrońca.

Obrońca w zażaleniu na postanowienie o zastosowaniu tymczasowego aresztowania zarzucił brak dowodów wskazujących na duże prawdopodobieństwo, że podejrzany popełnił przestępstwo, zaś podejrzany powołał się na trudną sytuację rodzinną i wniósł o zastosowanie środka zapobiegawczego w postaci dozoru policji.

Jaki zarzut i wniosek powinien być sformułowany?

Kazus 28.

Sąd Rejonowy uznał oskarżonego za winnego przestępstwa kradzieży popełnionej w maju 2013 r., przed upływem 5 lat od odbycia kary ponad 6 miesięcy pozbawienia wolności, za przestępstwo podobne, tj. o czyn z art. 278 § 1 KK w zw. z art. 64 § 1 KK, i wymierzył mu karę roku pozbawienia wolności na mocy tych samych przepisów.

W uzasadnieniu sąd powołał się na dowody wskazujące, że oskarżony został warunkowo zwolniony przedterminowo 10.4.2008 r. po odbyciu 8 miesięcy pozbawienia wolności za czyn z art. 278 § 1 KK.

Jakie zarzuty (zarzut), wnioski powinien postawić obrońca?

Kazus 29.

Sąd skazał oskarżonego za przestępstwo popełnienia rozboju przy posłużeniu się drewnianym kijem, tj. za czyn z art. 280 § 2 KK. Obrońca w mowie końcowej kwestionował uznanie tego przedmiotu za niebezpieczne narzędzie.

Skoro sąd nie podzielił stanowiska obrońcy, to jakie powinien on postawić zarzuty i wnioski?

Kazus 30.

Sąd skazał oskarżonego za zabójstwo z art. 148 § 1 KK na karę 8 lat pobawienia wolności, mimo że obrońca wniósł w przemówieniu końcowym o nadzwyczajne złagodzenie kary na podstawie art. 60 § 2 KK i wymierzenie kary poniżej ustawowego zagrożenia za ten czyn.

Jaki zarzut i wnioski powinien postawić skarżący?

Kazus 31.

Sąd skazał oskarżonego za czyn z art. 280 § 1 KK na karę 3 lat pozbawienia wolności i za czyn z art. 190 § 1 KK na karę roku pozbawienia wolności.

Oskarżony przyznał się do dokonania rozboju, zaś zaprzeczył wypowiedaniu gróźb, które dotyczyły innego pokrzywdzonego.

Obronca nie kwestionował zawinienia oskarżonego w części odnoszącej się do rozboju, natomiast podważał wiarygodność pokrzywdzonego z drugiego zarzutu. Podniósł, w przemówieniu końcowym, że między nim a oskarżonym doszło wcześniej do zatargu na tle finansowym i konflikt ten zakończył się niekorzystnie dla pokrzywdzonego, a zatem miał on powód do składania zeznań niesłusznie obciążających oskarżonego.

Jaki powinien być zakres zaskarżenia, zarzuty i wnioski?

Kazus 32.

Sąd skazał oskarżonego za zbrodnię popełnioną w 2015 r. z art. 148 § 1 KK i art. 280 § 2 KK w zw. z art. 11 § 2 KK na karę 25 lat pozbawienia wolności, zaś na mocy art. 40 § 2 KK orzekł środek karny w postaci pozbawienia praw publicznych na okres 10 lat.

Oskarżony przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu i zgodził się z wysokością kary pozbawienia wolności.

Jakie stanowisko powinien zająć obrońca?

Kazus 33.

Sąd skazał oskarżonego za zbrodnię z art. 280 § 2 KK na karę 5 lat pozbawienia wolności. Obronca nie kwestionował winy oskarżonego, ale uważał, że przy wymiarze kary sąd nie uwzględnił wszystkich okoliczności, które winien wziąć pod uwagę, zgodnie z zasadami i dyrektywami sądowego wymiaru kary z art. 53 KK.

Sformułuj zarzut i wniosek jako obrońca oskarżonego.

Kazus 34.

Sąd skazał oskarżonego z art. 148 § 1 KK w zw. z art. 31 § 2 KK na karę 10 lat pozbawienia wolności.

Oskarżony nie kwestionował zadania ojcu śmiertelnych obrażeń, ale twierdził, że zdarzenia nie pamiętał, gdyż wcześniej zażył narkotyki i spożywał alkohol. Biegli stwierdzili, iż z powodu mankamentów psychicznych oskarżony *tempore criminis* znajdował się w stanie ograniczającym w stopniu znacznym poczytalność.

Obronca nie kwestionował sprawstwa oskarżonego ani jego stanu psychicznego w chwili czynu.

W przemówieniu końcowym eksponował fakt działania oskarżonego w warunkach art. 31 § 2 KK i wniósł, by sąd orzekł karę pozbawienia wolności z zastosowaniem nadzwyczajnego jej złagodzenia.

Sąd tego nie uczynił.

W jaki sposób powinien ten wyrok zaskarżyć?

Kazus 35.

Jan Z. został oskarżony o to, że jako Prezes Krajowej Rady Notarialnej, będąc zobowiązany do zajmowania się sprawami majątkowymi KRN, nie dopełnił swoich obowiązków w zakresie nadzoru nad księgową Barbarą N., która fałszowała dokumenty finansowe powodując, że bank przelewał na jej prywatne konto pieniądze, czym doprowadził do wyrządzenia znacznej szkody majątkowej w mieniu KRN, tj. o czyn z art. 296 § 1 KK.

Jan Z. został od popełnienia zarzucanego mu czynu uniewinniony, bowiem sąd uznał, że nie jest on osobą zobowiązaną do „zajmowania się sprawami majątkowymi” w rozumieniu art. 296 § 1 KK. Sąd powołał się na przeważający w judykaturze i doktrynie pogląd, że to znamię przestępstwa musi zawierać w sobie łącznie dwa elementy, tj. statycz-

ny i dynamiczny. Tego drugiego elementu zabrakło, gdyż Prezes nie był samodzielnym podmiotem, tylko wykonywał uchwały Rady, której działalność nie przynosiła zysku.

Z poglądem tym nie zgodził się pełnomocnik oskarżyciela posiłkowego KRN i opowiadał się za mniejszościowym stanowiskiem zajmowanym w orzecznictwie i piśmiennictwie odnośnie do takiego rozumienia pojęcia, które wymaga tylko dbałości o stan powierzonego pieczy mienia.

Pełnomocnik zamierza skarżyć wyrok. Jaki zarzut i wniosek powinien postawić?

Kazus 36.

A.Z. i C.Y. zostali oskarżeni o działania wspólne i w porozumieniu. Dopuścili się czynu z art. 280 § 2 KK., A.Z. przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu. Drugi oskarżony do popełnienia zarzucanego mu czynu nie przyznał się i twierdził, że nie miał nic wspólnego z popełnieniem rozboju.

Pełnomocnik oskarżyciela posiłkowego wniósł o uznanie winy obu oskarżonych i wymierzenie A.Z. kary 3 lat pozbawienia wolności, a C.Y. kary 5 lat pozbawienia wolności.

Sąd Okręgowy w oparciu o wyjaśnienia A.Z. i zeznania pokrzywdzonego, który bezspornie rozpoznał obu oskarżonych, skazał oskarżonych z art. 280 § 2 KK i wymierzył C.Y. karę 5 lat pozbawienia wolności, zaś wobec A.Z. zastosował nadzwyczajne złagodzenie kary z mocy art. 60 § 3 KK i wymierzył 2 lata pozbawienia wolności.

Jaką decyzję co do środka odwoławczego powinien podjąć oskarżyciel posiłkowy?

Kazus 37.

Oskarżony S.D. został uznany za winnego popełnienia czynu z art. 148 § 1 KK. Sąd uwzględnił wszystkie okoliczności łagodzące i wymierzył oskarżonemu karę 8 lat pozbawienia wolności.

Oskarżony winy swej nie kwestionował, ale uważał, iż kara nie uwzględnia wszystkich okoliczności łagodzących, w tym przyczynienia się pokrzywdzonego do całego zajścia.

Czy uważasz, że obrońca może zaskarżyć wyrok, a jeśli tak, to w jaki sposób?

Kazus 38.

Z.O. została oskarżona o popełnienie w zamiarze ewentualnym zbrodni z art. 148 § 1 KK polegającej na zadaniu pokrzywdzonemu wielu uderzeń żeliwną patelnią w różne części ciała, a przede wszystkim w głowę, czym spowodowała liczne obrażenia głowy i twarzoczaszki, na skutek których doszło do zgonu pokrzywdzonego.

Oskarżona podawała różne przyczyny wywołujące zdarzenie (alkohol spożyty przez pokrzywdzonego, kłótnię wywołaną przez niego, nieuzasadnione podejrzenia jej o zdradę).

Obrońca nie kwestionował spowodowanych przez oskarżoną obrażeń skutkujących śmiercią konkubenta, ale w przemówieniu końcowym tak ocenił zebrany materiał dowodowy, że w konkluzji wysunął wniosek, że czyn jej winien być zakwalifikowany z art. 156 § 3 KK.

Sąd skazał oskarżoną za zabójstwo z zamiarem ewentualnym.

Jakie postawisz zarzuty i wnioski?

Kazus 39.

Oskarżeni B.G., R.T., A.J. brali udział w pobiciu Z.Z., którego skutkiem było ciężkie uszkodzenie ciała. Oskarżeni zostali skazani na kary pozbawienia wolności – B.G. na 4 lata pozbawienia wolności, R.T. na 4 lata i 8 miesięcy pozbawienia wolności, zaś – A.J. na 4 lata i 10 miesięcy pozbawienia wolności.

Oskarżony R.T. ujawnił okoliczności zdarzenia, w tym wskazał współsprawców, o których organa ścigania nie wiedziały, współpracował z organami ścigania, ale jego rola w zdarzeniu była zdecydowanie wiodąca.

Jaki zarzut i wniosek powinien sformułować obrońca R.T. ?

Kazus 40.

Skazany złożył wniosek o wydanie wyroku łącznego obejmującego karę 3 lat pozbawienia wolności z jednej sprawy i 2 lata pozbawienia wolności z drugiej sprawy.

W przemówieniu końcowym obrońca wnosił o wydanie wyroku łącznego i orzeczenie kary łącznej przy zastosowaniu absorpcji w wysokości 3 lat pozbawienia wolności.

Sąd wydał wyrok łączny i po połączeniu kar orzekł karę 4 lat pozbawienia wolności.

Czy uważasz, że obrońca powinien zaskarżyć wyrok, a jeżeli tak, to przedstaw zarzut i wniosek.

Kazus 41.

G.Sz. została oskarżona o to, że w nocy z 14.5.2014 r. na 15.5.2014 r. w Warszawie przy ul. Ordona, działając w zamiarze bezpośredniego pozbawienia życia H.T., dokonała zabójstwa ww. przez zadanie jej licznych ciosów tępym narzędziem, w postaci nogi od stołu, w różne okolice głowy, powodując uraz głowy z krwawieniem śródczaszkowym i nieodwracalnym uszkodzeniem ośrodkowego układu nerwowego skutkującego zgonem H.T.

Oskarżona wyjaśniła, że to pokrzywdzona H.T. zainicjowała zajście, popychała ją, ubliżała, wyrwała nogę od stołu i chciała nią uderzyć. Oskarżona była zdenerwowana, wyrwała pokrzywdzonej to narzędzie i broniąc się, uderzyła H.T. kilka razy.

W mowie końcowej obrońca przekonywał, że oskarżona działała w obronie koniecznej i wniósł o jej uniewinnienie.

Sąd Okręgowy skazał oskarżoną z art. 148 § 1 KK na karę dożywotniego pozbawienia wolności.

Sformułuj zarzut i wniosek apelacji.

Kazus 42.

Trzech oskarżonych stanęło pod zarzutem popełnienia zbrodni z art. 280 § 2 KK. Jeden z nich odpowiadał jako młodociany.

W wyniku ujawnionych na rozprawie okoliczności, w tym przyznających się do winy oskarżonych, sąd przyjął, iż jeden z oskarżonych posługiwał się wobec pokrzywdzonego przedmiotem przypominającym broń palną.

Wszyscy oskarżeni zostali skazani z art. 280 § 1 KK na kary pozbawienia wolności po 3 lata.

Obrońca młodocianego oskarżonego postanowił zaskarżyć wyrok, gdyż w jego ocenie, sąd powinien, zgodnie z art. 54 § 1 KK, dać prymat prewencji indywidualnej i orzec niższą karę, od tej, którą otrzymali pozostali oskarżeni.

Sformułuj zarzut i wniosek apelacji.

Kazus 43.

Zarzut:

1. *X.Y. od maja 2012 r. do 30.10.2012 r. uczestniczył w Warszawie w grupie zorganizowanej „Kaptura” mającej na celu popełnianie przestępstw kradzieży z włamaniem na terenie Warszawy i innych miast Polski, i akceptując cele grupy, wykonywał zleczone mu w ramach grupy zadania, tj. o czyn z art. 258 § 1 KK;*